

ДАВЕДЗЕНЫЯ ДА АПОШНЯЙ РЫСЫ

9 сакавіка ў Салігорску хавалі мясцовую праваабаронцу 33-гадовую Яну Палякову, якая скончыла самагубствам пасля таго, як суд даў ёй 2,5 года “хіміі” за “загадзя лжывы данос на супрацоўніка міліцыі”.

Цікава, што ў нашай краіне дагэтуль ні разу не пакаралі ў судовым парадку саміх міліцыянтаў за іх сапраўды загадзя лжывыя даносы на сотні апазіцыянераў падчас мінулых вулічных акцый. Адночы вяртаўнікі парадку на судзе абвінавачвалі знакамітага мастака Марачкіна ў тым, што той быццам бы лаяўся ў публічным месцы матам, хоць апошні ўвогуле не ўжывае падобныя словы...

ПРАВАВЫ КУЛЬБІТ

А тут адразу такі вялікі тэрмін зняволення актывістыцы вядомай арганізацыі “Прававая дапамога насельніцтву” па вельмі спрэчнай справе. Сама Яна, якая бясплатна дапамагла не аднаму дзесятку землякоў у іх жыццёвых бедах, неаднойчы заяўляла, што гэта міліцыянты збівалі яе ні за што. Палякова спрабавала дабіцца распачынення крымінальнай справы супраць гэтых супрацоўнікоў унутраных спраў. Але атрымалася ўсё абсалютна наадварот. Як, дарэчы, атрымліваецца амаль заўсёды ў спрэчцы апанентаў улады з яе памагатымі.

Пасля вынясення прысуду 3 сакавіка Яна Палякова толькі і сказала адну, як пазней высветлілася, ракавую фразу: “Я не хачу быць зэчкай”.

На пахаванне Яны Паляковай прыйшло шмат людзей...

6 сакавіка ў “Советской Белоруссии» (тыраж 500 000 экзэмпляраў) пад рубрыкай “На злобу дня” выйшаў артыкул з вельмі “дасціпным” загаловам «Многу у нас диковин, каждый чудак Бетховен!» Яе аўтар пад псеўданімам Ксенафонт Суперфасфатаў адкрыта паздзецкаўся з салігорскай праваабаронцы, якая спрабуе змагацца з мясцовай міліцыяй. Без тармазоў паздзецкаліся праадно і з усіх беларускіх праваабаронцаў.

На наступны дзень Яна пакончыла з сабою.

“Абсалютна гнюсная здзеклівая публікацыя. Гэта ганебная з’ява ў беларускай журналістыцы, і такое недапушчальна не толькі ў асобна ўзятай газеце, якой з’яўляецца “Советская Белоруссия”, але і ўвогуле ў нашай журналістыцы”, — публічна заявіла старшыня Беларускай асацыяцыі журналістаў (БАЖ) **Жанна Літвіна**. Яна разам з іншымі праваабаронцамі збіраецца рыхтаваць зварот у пракуратуру з патрабаваннем поўнага расследавання абставін гэтай трагедыі.

А Ксенафонт Суперфасфатаў нават не папрасіў прабаачэння ва ўжо мёртвай дзяўчыны. Гэтага, канечне, не зрабілі ні суддзя Аляксандр Бураўцоў, які выносіў абвінаваччы прысуд Паляковай, ні міліцыянер Віктар Пугачоў, на якога, па версіі суда, Яна сачыняла загадзя лжывыя даносы...

Смерць салігорскай праваабаронцы ўскалыхнула не толькі беларускае грамадства, але і асобныя ўплывовыя заможныя арганізацыі.

ЦІ ПРАЎДА, ШТО Ё БЕЛАРУСІ НЯМА ЎШЧАМЛЕННЯ ПРАВОЎ ЖАНЧЫН?

Наведваючы 8 сакавіка Нацыянальны акадэмічны Вялікі театр оперы і балета, А.Лукашэнка заявіў, што “нашай краіне зусім невядомы такія праблемы, як гендэрная няроўнасць і прыгнёт жанчын” і “што ў Беларусі пастаянна пашыраецца ўплыў жанчын у пытаннях кіравання дзяржавай і прыняцця найважнейшых палітычных рашэнняў”.

СВЯТЛАНА БАРАНОЎСКАЯ, МАСТАЧКА, ВІЦЕБСК:
“У НАС ДАСТАЕЦЦА АБОІМ ПОЛАМ”.

— У нас у гэтым сэнсе няма ні жанчын, ні мужчын. Увогуле. У нас ёсць электарат. А пра ўсё астатняе Лукашэнка кажа праўду. Жанчыны ў агульным бяспраўі не церпяць больш за мужчын. У нас усе прыціскаюцца па прынцыпе пракрустава ложа. Хто даўжэйшы — падсякаецца, а хто меншы — выцягваецца. Каб роўненька, стройнымі радамі. Як у Кім Чэн Іра. У Паўночнай Карэі паказалі па тэлебачанні, як дужа прыгожыя мужчыны і жанчыны ў вайскавай форме танчылі на пляцы. Яшчэ крыху, і ў нас такая ж прыгажосць будзе.

ВАЛЯНЦІНА СЯДЫХ, ЛЕКАРКА:
“КУДЫ ЗНІКАЮЦЬ ТРЫ ГАДЫ З ПРАЦОЎНАГА СТАЖУ?”

— Прывяду канкрэтны прыклад. Каб медыцынскаму работніку атрымаць вышэйшую катэгорыю, трэба пачакаць дзесяць гадоў ад моманту пачатку працы. Але калі ты сыходзіш на тры гады ў адпачынак па доглядзе дзіцяці, дык гэтыя тры гады ў стаж не ўлічваюцца. Чаму такая несправядлівасць? Я ўжо маўчу пра гэтыя навязаныя зверху працоўныя кантракты.

ІРЫНА ЖАРНАСЕК, ПІСЬМЕННІЦА, ПОЛАЦК:
“ЖАНЧЫНА Ё НАС ЗАЎСЁДЫ НЯСЕ САМЫ ЦЯЖКІ КРЫЖ”.

— Паколькі жанчына чалавек, а правы чалавека ўвогуле па-рашаюцца, дык адказ відавочны. Мы ж частка грамадства. Мы, можа, яшчэ больш за мужчын нясем крыж гэтага парушэння. Бо на нас сям’я трымаецца.

ЗІНАІДА ГАРАНСКАЯ, НАСТАЎНІЦА:
“ХАЙ САМ ПАСПРАБУЕ ВЫЖЫЦЬ НА ДЗЯРЖАЎНУЮ ГРАШОВУЮ ДАПАМОГУ”.

— У нас няма праблем з правамі жанчын? А ён ведае, колькі складае штомесячная грашовая дапамога па доглядзе дзіцяці? І як на гэта можна пражыць? Уся надзея толькі на мужоў. Бо інакш з такімі дапамогамі не нараджальнасць уздымеш, а ногі выцягнеш.

ТАІСІЯ КАБАНЧУК, ГРАМАДСКАЯ АКТЫВІСТКА, СЯБРА БСДП(Г), БАБРУЙСК:
“У НАШЫХ ЖАНЧЫН ЗАЎСЁДЫ БОЛЬШ АБАВЯЗКАЎ І МЕНШ ПРАВОЎ”.

— Калі звальняюць, дык у першую чаргу жанчын. Калі бяруць на працу, дык у першую чаргу мужчын. У нашым грамадстве ў жанчыны заўсёды больш абавязкаў і менш правоў, таму што жанчына нараўне з мужчынам ходзіць на працу. Потым дома ёй яшчэ прыходзіцца столькі ж працаваць, як і на рабоце. Калі гэта адказная жанчына, калі яна дбае пра сям’ю і пра дзяцей. У яе менш застаецца часу на адпачынак, на нейкія заняткі для душы, хобі. У нас так усталявалася, што жанчына нясе большую адказнасць і за сям’ю, і за стан грамадства. У той час як мужчыны зай-

маюць самыя адказныя пасады і самыя лепшыя месцы ў краіне. Аднак пабудавалі такое жыццё, што мы аказаліся ў хвасце Еўропы і па дабрабыце, і па астатніх паказчыках. І нашы мужчыны нават не задумваюцца, чаму яны не змаглі пабудаваць для сваіх жанчын лепшае грамадства.

АЛЕНА ЯСЬКОВА, СУСТАРШЫНЯ ЖАНОЧАЙ ПАРТЫІ “НАДЗЕЯ”, СКАСАВАНАЙ МІНЮСТАМ У 2007 ГОДЗЕ:
“ГЕНДЭРНЫЯ ПРАБЛЕМЫ ЁСЦЬ ВА ЁСІМ СВЕЦЕ”.

— Праваў у поўным аб’ёме ў жанчын Беларусі проста няма. Яны дэклараваны ў Канстытуцыі і толькі. Калі ўзяць становішча жанчын у нейкіх кіруючых органах, то на нейкім сярэднім узроўні яны робяць асноўную працу. Але да прыняцця рашэнняў на дзяржаўным узроўні — што тычыцца сацыяльнага становішча дзяцей, жанчын, працоўных адносін, дзе кароткатэрміновымі працоўнымі кантрактамі дыскрымінавана ўсё працоўнае насельніцтва — жанчына доступу практычна не мае. Задайце пытанне любой маці, ці можа яна выбіраць — працаваць ці гадаваць дзяцей, каб мець пры гэтым дастойны ўзровень жыцця. Канечне, не. Жанчыны бяруць на свае плечы ўсё. А платная адукацыя? А немагчымасць паляпшэння жыллёвых умоў? А ўзяць нашу жаночую партыю “Надзея”. Беларусь падпісала пратакол аб недапушчальнасці дыскрымінацыі жанчын у любых галінах. Незаконная ліквідацыя менавіта жаночай партыі — таксама адна з праяў дыскрымінацыі. Таму жанчыны ў Беларусі, хоць іх большасць і яны больш адукаваныя ў сваёй масе, сваю ролю абсалютна не сыгралі. І многія нашы жанчыны, на жаль, нават не азнаёмыя з тым аб’ёмам правоў, якімі яны павінны валодаць. Больш за тое, я ўпэўнена, што нашы мужчыны — і тыя, хто зараз ва ўладзе, і тыя, хто змагаецца за яе, — зусім не гатовы да таго, каб імі кіравала жанчына. Таму казаць пра тое, што ў нас няма ўшчышчэння правоў... Пакуль гэта толькі сцвярджэнне. І я цалкам з ім не згодная. Гендэрныя праблемы ёсць ва ўсім свеце. Нават у самых развітых краінах. Жанчына працягвае змагацца за свае правы, а ў нас ужо ўсё вырашана? Гэта проста смешна.

ДАВЕДЗЕННЫЯ ДА АПОШНЯЙ РЫСЫ

Заканчэнне.
Пачатак на стар. 1

На пахаванні прысутнічала больш за 100 чалавек.

Кіраўнік "Прававой дапамогі насельніцтву" Алег Волчак перакананы, што ў дзеяннях суда і міліцыянтаў прысутнічаць прыкметы дзеянняў, якія падпадаюць пад артыкул Крымінальнага кодэкса "Давядзенне да самагубства".

Мінскі праваабаронца **Валлянцін Стэфановіч** лічыць, што за заўчасную смерць Яны Паляковай нясуць адказнасць і ўлады, і грамадскасць: "Тое, што адбылося – проста жаліва. Гэта напамніла мне савецкія часы, калі дзяржаўная сістэма ўсімі сіламі душыла якога-небудзь аднаго слабага маленькага чалавека".

Каб толькі ў савецкія часы...

ЧОРНЫ СПІС НЕ ЗАКРЫТЫ

У 1998 годзе адышоў у свет іншы, пратэстуючы супраць асабліва беззаконных учынкаў Сістэмы, віцебскі праваабаронца Аляксей Філіпчанка.

У 2001 годзе звёў рахункі з уласным жыццём актывіст руху "Зубр" Андрэй Зайцаў: супрацоўнікі КДБ прымушалі яго стаць іх інфарматарам.

Толькі ў Беларускім Хельсінскім камітэце (БХК) асуджаліся па артыкулах Крымінальнага кодэкса віцебскі праваабаронца Валерый Шчукін, праваабаронца з Астраўца Гродзенскай вобласці Іван Крук.

А колькі іх за апошнія гады "ўзнагароджвалася" адміністрацыйнымі суткамі...

Трэба сказаць, што, напэўна, ні ў адной краіне не любяць праваабаронцаў. Яны самі па сабе выступаюць раздражняльнікамі ўлад, таму што пастаянна іх крытыкуюць. Да таго ж праваабаронцы, як след, абараняюць менавіта апанентаў тых самых улад.

У Беларусі ж людзей, якія абараняюць не толькі свае правы, але і правы іншых грамадзян, не любяць асабліва. Член рэспубліканскага грамадскага аб'яднання "Прававая ініцыятыва" **Барыс Свзавкоў** лічыць, што ва ўсіх нашых

суседзяў сітуацыя з праваабаронцамі намнога лепшая, чым у нас: "Пра краіны Балты ў гэтым плане і гаварыць не прыходзіцца. Ва Украіне сітуацыя з правамі чалавека і іх абаронай апошнім часам значна палепшылася. У Расіі ж яна наадварот пагоршылася. Але нават цяпер Расійская Федэрацыя з'яўляецца членам Савета Еўропы. У РФ ёсць такая дастаткова ўплывова пасада як Упаўнаважаны па правах чалавека, які адкрыта можа выказваць сваю пазіцыю па тым ці іншым пытанні".

Беларусь жа адзіная (!!!) з усіх краін Еўропы не з'яўляецца членам СЕ. Толькі наша краіна не падпісала Еўрапейскую канвенцыю па абароне правоў чалавека і асноўных свабод. Апошняя акалічнасць азначае, што беларусы не могуць звяртацца ў Еўрапейскі суд за абаронай сваіх правоў.

Праўда, калі краіна абсалютна асэнсавана не захацела захоўваць правы сваіх грамадзян, то які сэнс звяртацца ў гэты самы Еўрапейскі суд?..

НЕ ЛІБЕРАЛІЗАЦЫЯ, А ПАЛІТЫЧНАЯ МАТЫВАЦЫЯ

Апошнім часам шмат гаворыцца пра лібералізацыю беларускага грамадства ва ўсіх яго галінах. Кіраўнік юрыдычнай камісіі БХК **Гары Паганяйла** ў размове з карэспандэнтам "Тут і цяпер" заявіў, што гэтая лібералізацыя ніякім чынам не тычыцца праваабаронцаў: "Гаворка ідзе пра асобныя спарагдычныя дзеянні ўлад, накіраваныя на лагіроўку знешняга фасада краіны. Ні больш ні менш. Ёсць Канстытуцыя, адпаведныя законы. Іх трэба выконваць усім без выключэння грамадзянам. У тым ліку і чыноўнікам, якія сярод іншага арганізуюць выбарчы працэс у краіне. І міліцыянтам, якія адказваюць за парадак падчас масавых акцый пратэсту. І супрацоўнікам судаў, якія судзяць удзельнікаў гэтых акцый. І іншым.

Нядаўна нарэшце зарэгістравалі грамадскі рух Аляксандра Мілінкевіча "За

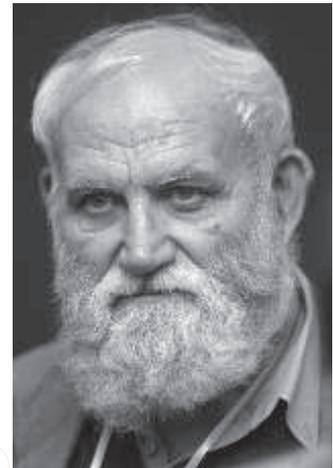
свабоду". І падаецца гэта як вялікая праява цяперашняй лібералізацыі. Хіба ж дзейнічаць у рамках Канстытуцыі гэта і ёсць лібералізацыя?! Пануе не яна, а яе Вялікасць палітычная матывацыя. Дагэтуль жа не зарэгістравалі дзесяткі, сотні палітычных партый, рухаў, грамадскіх арганізацый. І самае сумнае, што невядома, калі гэта будзе зроблена".

ІНФАРМАЦЫЯ ДЛЯ РОЗДУМУ

У розныя гады Мінюстам былі скасаваны вядомыя праваабарончыя арганізацыі "Вясна", "Прававая дапамога насельніцтву". Амаль год улады намерваліся ліквідаваць і Беларускі Хельсінскі камітэт, але потым павесілі на яго каля 100 тысяч долараў розных штрафаў (на думку супрацоўнікаў гэтай арганізацыі, абсалютна неабгрунтаваных), якія з кожным годам прырастаюць сур'ёзнай пеней.

Кіраўнік юрыдычнай камісіі БХК Гары Паганяйла лічыць, што такім чынам улады трымаюць у падвешаным стане іх арганізацыю, дарэчы, як і ўсю праваабарончую брацію краіны: "Даўно ўжо так склалася, што выйграць у якога-небудзь чыноўніка ці прадстаўніка сілавых органаў проста чалавеку, а тым больш апазіцыянеру практычна немагчыма. Праваабарончыя арганізацыі, калі мелі афіцыйны статус, маглі эфектыўней дапамагаць у судах названым катэгорыям насельніцтва. Цяпер гэта зрабіць значна складаней. Асабліва цяжка прыходзіцца праваабаронцам у рэгіёнах".

Там, па меркаванні Паганяйлы, пракуратуры, суды і мілі-

Вядомы віцебскі праваабаронца В.Шчукін не раз асуджаўся па артыкулах і Крымінальнага, і Адміністрацыйнага кодэксаў

цыя з асаблівай "пяшчотай" ставяцца да людзей "нашага складу і прызначэння". На праваабаронцаў прасцей нацкаваць падатковыя інспекцыі, жыллёва-камунальныя і іншыя "зацікаўленыя" службы. Таму і затрыманы, і арышты праваабаронцаў у рэгіёнах здараюцца значна часцей, чым у Мінску і іншых буйных гарадах. І нават, як паказвае практыка, адбываюцца смяротныя выпадкі...

Пэўна, сімвалічна выглядае той факт, што для нармалізацыі адносін з Еўропай апошняя сярод іншых патрабаванняў да беларускіх улад не ставіць у парадок дня патрабаванне пачаць нармальна адносіцца да праваабаронцаў.

Пытанне, ці давялі да самагубства Яну Палякову, на сённяшні момант застаецца адкрытым. А вось тое, што ўсю праваабарончую супольнасць краіны давялі да апошняй рысы, не выклікае ніякіх сумненняў.

ВІКТАР АЛЯШКЕВІЧ.

ПАДАТКОВЫЯ ІНСПЕКТАРЫ СТАНОВЯЦА ДРУЖЫНІКАМІ

У Брэсцкай вобласці ў складзе добраахвотных дружын ДАІ пачалі працаваць супрацоўнікі падатковых інспекцый.

Як паведаміла БелаПАН начальнік аддзялення па агітацыі і прапагандзе абласной ДАІ Наталля Сахарчук, гэта з'яўляецца працягам

мэтанакіраванай работы па выяўленні і спыненні кантрабанднага ўвозу таварна-матэрыяльных каштоўнасцей на тэрыторыю вобласці.

ВЕСНАВОЕ АБВАСТРЭННЕ

У беларускіх “сілавікоў” – чарговае (веснавое) абвастрэнне барацьбы за маральнасць. Генеральная пракуратура прапанавала ўвесці адміністрацыйную адказнасць для тых, хто карыстаецца паслугамі прастытутак.

Пакуль што невядома, якое пакарэнне мяркуецца для амаральных кліентаў “жрыц сексу” – абмяжуецца справа штрафам альбо дойдзе да арышту. Аднак на тле іншых праблем рэгулярныя спробы беларускіх праваахоўных органаў абвясціць вайну прастытуцыі выглядаюць дзіўна.

Нагадаем, што ўвосень Міністэрства ўнутраных спраў прапанавала арыштоўваць прастытутак на тэрмін да 15 сутак. Маўляў, грашовыя пакарэнні на гэтых распусніц не дзейнічаюць.

На жаль, барацьбы за маральнасць дрэнна ведаюць гісторыю роднай краіны. Шырокае распаўсюджанне на Беларусі прастытуцыя атрымала яшчэ ў XVI стагоддзі. І ад таго часу ўсе спробы забараніць гэтую з’яву асабліва хутка не мелі. Таму ў дарэвалюцыйнай Беларусі прастытуцыя была пераведзена на легальнае становішча. Дзяржава ажыццяўляла рэгістрацыю публічных дамоў, выдаткоўвала сродкі на санітарнае забеспячэнне (!), а секс-працаўніцы, як добрасумленныя грамадзяне, плацілі са свайго прыбытку падаткі.

А потым “прыехалі засранцы і папсавалі танцы, худыя, як цвікі, кажуць, што бальшавікі”. 9 жніўня 1920 года

Ваенна-рэвалюцыйны камітэт Беларускай ССР на чале з Аляксандрам Чарвяковым падпісаў пастанову, паводле якой публічныя дамы афіцыйна спынялі сваё існаванне. Аднак нават савецкая ўлада за 70 гадоў таксама не здолела выкараціць прастытуцыю.

Барацьбы за маральнасць дрэнна ведаюць сусветны досвед. Татальная забарона прастытуцыі, што дзейнічала яшчэ нядаўна ў большасці краін свету, усё часцей прызнаецца неэфектыўнай, адзначае часопіс “Коммерсантъ-Власть”.

— Абсалютнае зло — не прастытуцыя, а яе забарона, — кажа супрацоўнік брытанскай праваабарончай арганізацыі Джэры Маклсон. — Там, дзе забаронена прастытуцыя, квітнее карупцыя ў розных формах.

“Мы не можам толькі таму, што асабіста нам гэта здаецца амаральным, забараняць займацца гэтым дарослым людзям. Гэта іх выбар”, — лічыць паліцэйскі з Хельсінкі.

Нават у Іране, дзяржаве з вельмі суровымі законамі ды нормамаі маралі, улады паступова дэкрміналізуюць сексуальную галіну. У краіне, паводле афіцыйных звестак, працуе

каля 300 тысяч прастытутак. Большасць з іх абаронена ад пакарэння... сістэмай часовых шлюбав, якія можна заключыць на любы тэрмін – год, месяц ці нават дзень. Дастаткова зьярнуцца да мулы.

У Беларусі, між іншым, таксама няма адзінай думкі па згаданай праблеме. Днямі намеснік міністра спорту і турызму Чэслаў Шульга заявіў, што чалавек падчас падарожжа мае права займацца тым, што яму падабаецца. На пытанне,

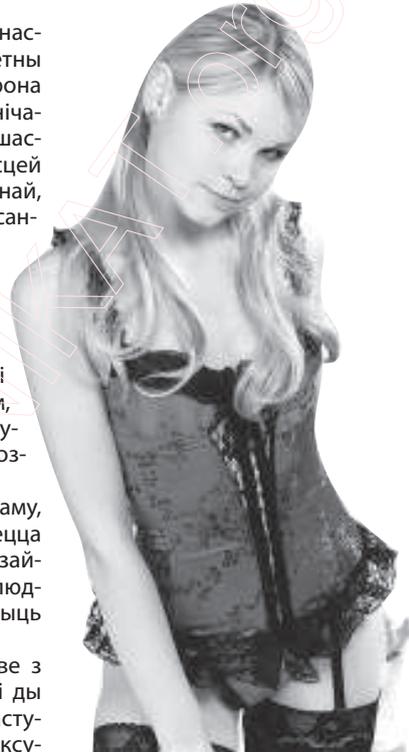
ці пагадзіўся б ён сам прыняць удзел у секс-туры, Шульга з усмешкай адказаў: “Канечне”.

А дэпутат палаты прадстаўнікоў Генадзь Давыдзька цалкам сур’ёзна і публічна заяўляе пра неабходнасць легалізацыі прастытуцыі. “Змагацца з ёй бессэнсоўна, — лічыць былы гендырэктар Купалаўскага тэатра. — Гэта старажытны занятак, і пакуль будзе жыць чалавецтва, будзе існаваць і такі від паслуг”.

Канешне, змагацца з прастытуткамі прасцей і прыемней, чым, прыкладам, з гандлярамі наркатыкамі. Але можа міліцыі ўсё ж такі варта засяродзіцца на больш сур’ёзных справах? Напрыклад, знайсці злачынцаў, якія арганізавалі выбух 4 ліпеня мінулага года. Дык не! Вочы нашым праваахоўным органам намазолілі менавіта прастытуткі...

P.S. Калі гэты артыкул ужо быў падрыхтаваны да друку, з фронту барацьбы за маральнасць прыйшла чарговая навіна. Студэнтка Акадэміі міліцыі Алена Шавель даслала ў “Камсамольскую праўду” сваё фота ў негліжэ. Газета надрукавала яго ў рубрыцы “Міс КП”. Рэакцыя кіраўніцтва навучальнай установы была цалкам прадказальнай. Як паведаміла “Наша ніва”, ад студэнткі запатрабавалі тлумачэнняў. Да выключэння справа пакуль не дайшла, але Алену папярэдзілі, каб болей не “ганьбіла гонар беларускай міліцыі”. Хаця тое фота хутчэй зрабіла акадэмію добрую рэкламу...

ВАЛЯНЦІН СЫЧ.

Вось такая прыгажуня Алена Шавель

У Магілёве адбылася прэзентацыя грамадскага “сацыяльнага офіса”, які пачаў працаваць у якасці гуманітарнай і кансультацыйнай службы для асоб, што маюць у гэтым патрэбу.

Офіс з’явіўся дзякуючы найперш намаганням магілёўскай аб’яднанай дэмакратычнай моладзі. У яго працы бяруць удзел больш за 30 валанцёраў, якія ўжо пачалі рэальна дапамагаць некалькім магілёўцаў у вырашэнні іх набалельх праблем. Сярод першых наведнікаў офіса — людзі сталага веку, якім часам бывае складана зарыентавацца ў вызначэнні правільных адрасоў дзяржаўных інстанцый, дзе маглі б вырашыць хвалючыя іх пытанні. Валанцёры таксама дапамагаюць перака-

ЁСЦЬ САЦЫЯЛЬНЫ КАНТАКТ!

наўча і пісьменна скласці лісты і звароты. У межах праекта бясплатную юрыдычную дапамогу будуць атрымліваць і студэнты, якія нярэдка церпяць у выніку сацыяльнай (ці мо, больш правільна, антысацыяльнай?) палітыкі ўлады.

Незалежная кансультацыйна-юрыдычная і гуманітарная арганізацыя, якая атрымала ўдалую назву — сацыяльны офіс, адразу стала папулярнай у горадзе. У адрозненне ад дзяржаўных сацыяльных і юрыдычных службаў, тут валанцёры дапамагаюць людзям без папяровай валакіты і бюракратычных перашкод.

Першую масавую акцыю, калі так можна сказаць, дэмакратычная моладзь офіса зладзіла напярэдадні Міжнароднага дня жанчын. Сацыяльны офіс арганізаваў святочны канцэрт сіламі магілёўскай эстраднай студыі “Арыён” для бабулек, якія жывуць у спецыялізаваным Доме вэтэранаў. Тэлефон у офісе практычна не змаўкае. Гэтага і хацелі маляды добраахвотнікі, калі напярэдадні адкрыцця офіса выйшлі на цэнтральныя вуліцы абласнога цэнтра з адмысловымі ўлёткамі.

ГАННА ЧАРНЕЦКАЯ.

Не так даўно Усерасійскі цэнтр вывучэння грамадскай думкі абнародаваў вынікі апытання, якое сведчыць: большасць рэспандэнтаў згодны з меркаваннем, што спрашчэнне парадку прыцягнення дэпутатаў да адказнасці (у тым ліку і крымінальнай) будзе спрыяць больш эфектыўнай барацьбе з карупцыяй. Паводле слоў прадстаўніка Усерасійскага цэнтра вывучэння грамадскай думкі, “з найбольшым энтузіязмам у падтрымку такой меры выказваліся бізнесмены і прадпрымальнікі”.

Некалькі гадоў таму прэм'ер-міністр Украіны **Віктар Януковіч** прапаноўваў “адмяніць крымінальную недатыкальнасць дэпутатаў, але захаваць палітычную”.

А што будзе, калі беларускіх народных абраннікаў зрабіць “датыкальнымі”?

Карэспандэнт “Тут і цяпер” пацікавіўся, што думаюць на гэты конт цяперашнія і былыя дэпутаты Палаты прадстаўнікоў.

УЛАДЗІМІР ЗДАНОВІЧ:

“КАЛІ ЛАСКА, НАДЗЯВАЙЦЕ КАЙДАНЫ...”

Старшыня пастаяннай камісіі Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу па адукацыі, культуры, навуцы і навукова-тэхнічным прагрэсе **Уладзімір Здановіч** заявіў **нашаму выданню**, што асабіста яму недатыкальнасць непатрэбна.

— Асабіста я не аддзяляю сябе ад тых звычайных людзей, якія абралі мяне ў парламент, — гаворыць Уладзімір Мацвеевіч. — І я лічу пустымі размовы пра тое, што дэпутат — гэта нейкі паднябёсны жыхар. У першую чаргу выбраннік павінен адчуваць сябе прадстаўніком народа. А нейкая недатыкальнасць у плане таго, каб не несці адказнасць за свае ўчынкi і дзеянні, якія ажыццяўляеш на пасадзе, — пра гэта не можа быць і размовы!

Шчыра кажучы, мне недатыкальнасць не патрэбна. І калі раптам (крыў Божа!) учыню нейкае правапарушэнне — калі ласка, надзявайце кайданы. А калі мяне пазбавяць недатыкальнасці, я гэтага нават і не заўважу.

— Існуе думка, што беларускім дэпутатам недатыкальнасць непатрэбная, бо яны, мякка кажучы, не зусім самастойныя, ім няма чаго баяцца — яны заўсёды на баку ўлады.

— Ёсць такая беларуская прымаўка: няма тае хусты, каб завязаць людзям вусны. Калі чалавек лічыць, што яго погляды правільныя, ён

АСАБЛІВАЕ МЕРКАВАННЕ

Праваабаронца **Алесь Бяляцкі** лічыць, што недатыкальнасць дэпутатам патрэбна.

— Узгадваючы свой дэпутацкі вопыт (я да сярэдзіны 90-х гадоў быў дэпутатам Мінскага гарсавета), мяркую, што недатыкальнасць патрэбна дзеля таго, каб дэпутаты былі больш незалежнымі ад выканаўчай улады.

Што тычыцца сённяшняй сітуацыі, то я нават не ведаю... У нас жа сёння сапраўдных дэпутатаў няма, таму няма пра што і казаць!

павінен іх выказаць, пераконаць іншых людзей. І не важна, на якой пасадзе ён знаходзіцца. Пры гэтым варта адзначыць, што недатыкальнасць не з'яўляецца каўпаком, які дазваляе крычаць з трыбуны ўсё што хочаш і не несці за гэта ніякай адказнасці.

— Уладзімір Мацвеевіч, а беларускім дэпутатам хабар прапаноўваюць?

— У маёй практыцы такога не было. Напэўна, спрабуюць падкупіць таго чалавека, каго магчыма падкупіць. Са мной гэты нумар не пройдзе.

УЛАДЗІМІР ПАРФЯНОВІЧ:

“У ЦЯПЕРАШНІХ ДЭПУТАТАЎ НЯПЫЛЬНАЯ ПРАЦА І САЛОДКАЕ ЖЫЦЦЁ...”

Трохразовы алімпійскі чэмпіён, дэпутат Палаты прадстаўнікоў 2-га склікання **Уладзімір Парфяновіч** таксама лічыць, што дэпутатаў варта пазбавіць недатыкальнасці.

— Мая пазіцыя вельмі простая: усіх пазбавіць недатыкальнасці, — выказвае сваё меркаванне Парфяновіч. — У цяперашніх прызначаных дэпутатаў і так салодкае жыццё: няпыльная праца, прыстойны заробак, будучая вялікая пенсія. Навошта ім яшчэ і недатыкальнасць? Хаця, быць сапраўдным дэпутатам — вельмі цяжкае праца. Але ў нас сапраўдных дэпутатаў, на маю думку, няма. І калі дэпутат бярэ хабар, то павінен несці за гэта адказнасць.

Дарэчы, я да нядаўняга часу нават не ведаў, хто працуе намеснікам старшыні Палаты прадстаўнікоў. Упэўнены, што большасць людзей не ведае прозвішча свайго дэпутата. І я таксама не ў курсе, хто з цяперашніх так званых дэпутатаў па якім-небудзь важным законе прагаласаваў не “за”, а “супраць”. Асабліва цікава будзе, калі на разгляд ППНС прадставяць законапраект аб прызнанні незалежнасці Паўднёвай Асеціі і Абхазіі...

На мой погляд, дэпутатам у першую чаргу неабходна перапісаць закон аб карупцыі. Трэба, каб адказнасць за карупцыю нёс і прэзідэнт. Мне няма розніцы, хто сёння альбо заўтра кіруе краінай — Лукашэнка, Іваноў альбо Сідараў. Перад законам усе павінны быць роўныя. Напрыклад, у Паўднёвай Карэі прэзідэнтаў арыштоўваюць — гэта паказчык таго, што закон працуе. А ў нас прэзідэнт можа памілаваць, без дазволу прэзідэнта ніхто не затрымае прэм'ер-міністра ці міністра. І гэта няправільна.

ШТО НАПІСАНА У ЗАКОНЕ?

У законе аб статусе дэпутата Палаты прадстаўнікоў, члена Савета Рэспублікі напісана: “Дэпутат Палаты прадстаўнікоў, член Савета Рэспублікі карыстаюцца недатыкальнасцю пры выказванні сваіх думак і ажыццяўленні сваіх паўнамоцтваў. Недатыкальнасць дэпутата Палаты прадстаўнікоў, члена Савета Рэспублікі распаўсюджваецца таксама на іх жылыя і службовыя памяшканні, асабістыя і службовыя транспартныя сродкі, перапіску, сродкі сувязі і прадметы, якія імі выкарыстоўваюцца і ім належаць.

...На працягу тэрміну сваіх паўнамоцтваў дэпутаты Палаты прадстаўнікоў і члены Савета Рэспублікі могуць быць арыштаваны, іншым спосабам пазбаўлены асабістай свабоды толькі з папярэдняй згоды дзеючай Палаты прадстаўнікоў за выключэннем выпадкаў здзяйснення дзяржаўнай здрады альбо іншага цяжкага злачынства, а таксама затрымання на месцы ўчынення злачынства”.

ТУРЭМНЫЯ УНІВЕРСІТЭТЫ

У 2005 годзе да 7 гадоў пазбаўлення волі асуджаны былі дэпутат ППНС **Мікалай Скутаў**. Яго абвінавачлі ў незаконнай прадпрымальніцкай дзейнасці. Сваёй віны Скутаў не прызнаў.

У 2006 годзе за падбукторванне да дачы хабару ў памеры 75 тысяч долараў асуджаны на 5 гадоў быў дэпутат ППНС **Генадзь Дылеўскі**.

Турэмны вопыт таксама маюць былі дэпутат Палаты прадстаўнікоў **Сяргей Скрабец**, экс-дэпутаты Вярхоўнага савета **Андрэй Клімаў**, **Уладзімір Кудзінаў**, **Валеры Шчукін**.

ІГАР АНДРЭЎ, спецыяльна для svabodaby.net.

АРЭНДА «АБВАЛІЦЦА» НА 30 ПРАЦЭНТАЎ?

Яшчэ летася у верасні мой даўні сябар з Оршы расказваў, што жыць бескватэрным у гэтым невялікім правінцыяльным гарадку значна танней, чым у сталіцы. Зняць аднапакаёвую кватэру тады было магчыма прыкладна за 100 долараў, а ў той жа час у Мінску арэнда невялікіх кватэр дасягала 300-350 долараў. Слабы сезонны попыт і істотная дэвальвацыя прывялі да абвалу доларавага цэнніка сталічнай арэнды, і сёння сярэднія аднапакаёўкі ў не самых прывабных мікрараёнах Мінска можна адшукаць па 180-200 долараў за месяц. А ў Оршы арэнда аднапакаёвага жылля і зараз прапануецца кліентам за тыя ж 100 долараў. Няўжо сталічная тэндэнцыя патаннення арэнды да асобных рэгіёнаў яшчэ не «даляцела»?

ПОПЫТ У БРЭСЦЕ ЗНІЗІЎСЯ Ў ТРЫ РАЗЫ

Заходні рэгіён краіны па сэгменце выкарыстання жыллёвай нерухомасці быў бадай самым актыўным і дарагім пасля сталічнага рынку арэнды. Блізкасць гэтага фарпоста да мяжы з Польшчай прыцягвала ў горад дробных бізнесменаў, якія здымалі мясцовыя кватэры часам у якасці перавалачных пунктаў для еўрапейскіх тавараў, што накіроўваліся далей углыб краіны. Новы кошт еўрапейскай валюты ў беларускіх рублях разам з сусветным фінансавым крызісам значна паменшыў аб'ёмы падобнага бізнесу, пасля чаго попыт на брэсцкія кватэры пачаў зніжацца.

У лістападзе — снежні мінулага года арэнда ліквідных аднапакаёвак у гэтым горадзе прапаноўвалася па 160-170 долараў. Сёння сярэдні кошт такога жылля паменшыўся да 140-150 долараў, але... Патэнцыяльныя кватаранты здымаюць невялікія кватэры па такім цэнніку вельмі неахвотна. Паводле інфармацыі намесніка кіраўніка найбуйнейшага агенцтва нерухомасці Брэста Івана Невада, большасць кліентаў агенцтва заказваюць аднапакаёўкі па кошце ад 100 да 130 долараў. Нешта падобнае адбываецца і з іншымі відамі кватэр. Так, гаспадары двухпакаёвак выстаўляюць сваё жыллё за 200-220 долараў, аднак рэальны попыт на такія кватэры адпавядае цэнніку ў межах 150-160 долараў. Сярэдні кошт трохпакаёвых кватэр ужо знізіўся да 250 долараў, але ўжо магчыма адшукаць невялікую трохпакаёўку і за 200 USD. Спадар

Паміж здачай жылля без рамонта і жылля класа "люкс" цяпер не такая вялікая розніца па грашах, чым раней

Невад упэўнены, што да пачатку лета сярэдні кошт арэнды ўсіх тыпаў кватэр у Брэсце знізіцца прыкладна на 20-30 працэнтаў.

НЕВЯЛІКАЯ АРЭНДА ЖЫЛЛЯ Ў ГОМЕЛІ ПАТАННЕЕ ЯШЧЭ

Кошт арэнды стандартных маленькіх кватэр у гэтым горадзе амаль ніколі істотна не перавышаў сярэднестатыстычных 100 долараў. Выключэнне складае толькі сезонны рост попыту ў жніўні — верасні, калі Гомель накрывае новая хваля студэнтаў. Тады кошт аднапакаёвак можа дасягаць нават 130 «зялёных».

Паводле інфармацыі галоўнага спецыяліста аднаго з гомельскіх агенцтваў нерухомасці Дзмітрыя Бікуля, сёння на мясцовым рынку арэнды ўсё часцей з'яўляюцца аднапакаёўкі па кошце 80-90 долараў, а ў старых пяціпавярховых дамах невялікія «хрушчоўкі» можна адшукаць і за 70 долараў.

Рыэлтары агенцтва адзначаюць, што за апошні месяц двухпакаёвыя кватэры патаннелі прыкладна на 10 працэнтаў, сярэдні кошт іх сёння складае 120-140 долараў. Даволі слабым попытам сёння карыстаюцца і трохпакаёвыя кватэры, цэннік на якія вагаецца ў межах 150-160 долараў плюс квартплата. Бліжэй да цэнтра ў сучасных дамах прасторныя двухпакаёвыя і трохпакаёвыя кватэры каштуюць на 100-150 долараў даражэй, але попыт і на такое жыллё невялікі.

Эксперты мясцовага жыллёвага рынку адзначаюць, што не вельмі добрыя па якасці аднапакаёвыя кватэры ў старых пяціпавярховых дамах на крайніх паверхах могуць да лета патаннець яшчэ на 10-20 долараў.

У ГРОДНЕ ПЛАНУЕЦЦА ПЛАЎНАЕ ЗНІЖЭННЕ КОШТУ АРЭНДЫ

Эксперты дзяржаўнай рыэлтарскай канторы гэтага аб-

ласнога цэнтра адзначаюць, што з пачатку года ў Гродне цэннікі жыллёвай арэнды ўжо знізіліся прыкладна на 10-15 працэнтаў. Сёння аднапакаёвыя кватэры ў горадзе здымаюцца за 100-110 долараў, двухпакаёвыя — за 140-150, трохпакаёвыя — за 150-160 долараў плюс квартплата.

Спецыялісты агенцтваў нерухомасці фіксуюць часовую стабілізацыю цэн на рынку жыллёвай арэнды. Разам з тым рыэлтары прагназіруюць, што да лета арэнда не зусім якаснага жылля будзе паціху таннець тэмпам каля 2-3 працэнтаў у месяц.

АРЭНДА ЭЛІТНАГА ЖЫЛЛЯ Ў МАСКВЕ ПАТАННЕЛА АДРАЗУ НА 25 ПРАЦЭНТАЎ

А як справа абстаіць з арэндай жылля ў самым дарагім горадзе свету?

У сярэднім на чвэрць патаннелі за два апошнія месяцы элітныя кватэры ў сталіцы Расіі. Зараз такое жыллё здаецца ў арэнду па кошце ад 1,5 да 30 тысяч долараў у месяц. Да крызісу арэндныя стаўкі былі ад 2,5 да 60 тысяч долараў. Асноўны аб'ём прапанавання элітных кватэр у Маскве складае жыллё па кошце 5-6 тысяч долараў у месяц. Не вельмі істотна за апошні час патаннелі ў Маскве невялікія стандартныя кватэры. На ўскрайку сталіцы зараз магчыма адшукаць аднапакаёўкі і па 400-500 долараў, а часам і за 300-350, але яны будуць не вельмі высокай якасці.

АЛЯКСЕЙ НОГАЦЬ

“РОК-КАРОНАМІ” БУДУЦЬ УЗНАГАРОДЖВАЦЬ “ПАПСУ”?

Калі 12 студзеня 1995 года ў мінскім Альтэрнатыўным тэатры гурт “Крама” атрымаў першую ў гісторыі “рок-карону”, беларускага нацыянальнага рок-н-рола дэ-факта не было. 14 сакавіка мае адбыцца ўжо трынаццатая па ліку “Рок-каранацыя”, і цяпер дакладна ні ў каго язык не павернецца паставіць пад сумнеў існаванне айчыннага рока.

Адзіны гурт — уладальнік дзвюх “рок-карон” — “N.R.M.” (1997, 2000). Ён таксама з’яўляецца бясспрэчным лідэрам па агульнай колькасці ўзнагародна “Рок-каранацыя” — 11. Апроч “N.R.M.” рок-каралямі станавіліся “Крама” (1994), “Rouble Zone” (1995), “Ляпіс Трубяцкой” (1996), “Neuro Dubel” (1998), “KRIWI” (1999), Алесь Суша (прадзюсар праекта “Я нарадзіўся тут”, 2001), “Крам-бамбуля” (2002), “J_Morc” (2004, 2005), “Rasta” (2006), “Neuro Dubel” (2007). У розныя гады на “Рок-каранацыі” таксама былі адзначаны ўсе тыя, хто потым складзе “Залу славы беларускага рок-н-ролу”: “Новае Неба”, “Палац”, “Троіца”, “Пани Хида”, “Ur’ia”, “Стары Ольса”, Аляксей Шадзько, Зміцер Вайцюшкевіч, “beZ bileta”, “Indiga”, неўміручыя праекты “Народны альбом” і “Я нарадзіўся тут”. У 1998 годзе “рок-карону” ўручаў сам Уладзімір Мулявін.

“Я перакананы ў тым, што за гэтыя паўтара дзесяцігоддзя “Рок-каранацыя” сфарміравала плынь, якую мы сёння называем беларускім рокам, — распавёў нам **заснавальнік “РК” Юры Цыбін**. — У 1994 годзе, калі “Крама” была ўганаравана першай “каронай”, нацыянальнага рок-н-рола дэ-факта не было. Мы падтрымалі гэты пачын, і справа закруцілася. Надалей гурты-пераможцы не проста вызначалі моду ў айчыннай рок-музыцы, але стымулявалі з’яўленне вялікай колькасці самых розных гуртоў і выканаўцаў. Гэтак, “Rouble Zone” запачаткавалі моду на ангельскамоўныя песні, “N.R.M.” — на цяжкую беларускамоўную музыку, “Ляпіс Трубяцкой” — на поп-рок з прыцэлам на расійскага слухача”.

У ПРАВІНЦЫ З АРКЕСТРАМ!

Сёлетняя рок-каранацыя будзе ледзь не рэвалюцыйнай. Упершыню шоу адбудзецца за межамі Мінска — у маладзечанскім Палацы культуры. Арганізатары тлумачаць пераезд жаданнем зацікавіць правінцыю ды паэксперыментаваць. У Маладзечне найлепшыя рокеры краіны таксама ўпершыню будуць выступаць пад акампамент сімфанічнага аркестра тамтэйшай музычнай вучэльні. Улічваючы пастаянныя праблемы арганізатараў з фінансаваннем “Рок-каранацыі”, можна прыпусціць, што ладжанне гэтага маштабнага праекта ў райцэнтры абышлося значна танней за сталіцу. А сабраць залу на 800 чалавек не такая ўжо і праблема.

Найлепшыя з лепшых будуць вызначацца ў васьмі намінацыях: «Рок-карона» (гурт года), «Выканаўца года», «Альбом года», «Песня года», «Кліп года», «Адкрыццё года», «Традыцыі і сучаснасць» і «Рок-князьёна».

Што да выступоўцаў, то апроч “N.R.M.” і Зміцера Вайцюшкевіча, якія ў гэты момант будуць знаходзіцца на замежных гастролях, у райцэнтр з’едуцца самыя гучныя імёны беларускай рок-сцэны — “Крама”, “Ляпіс Трубяцкой”, “Neuro Dubel”, этна-трыо “Троіца”, IQ48, а таксама маладыя гурты з рэгіёнаў. Кожны выканаўца адыграе на цырымоніі па дзве кампазіцыі, адну з якіх — з аркестрам.

АПОШНЯЯ “РОК-КАРАНАЦЫЯ”?

За немалую ўжо гісторыю “Рок-каранацыі” толькі аднойчы адбыўся па-сапраўд-

Група “Імнэт”, падчас цырымоніі «РОК-каранацыя 2001», 24 лютага 2002 года.

наму скандальны інцыдэнт. У 2006 годзе напярэдадні прэзідэнцкіх выбараў “J_Morc” у літаральным сэнсе пакінулі сцэну, калі было аб’яўлена, што ў зале прысутнічае кандыдат у прэзідэнты ад Аб’яднаных дэмакратычных сіл Аляксандр Мілінкевіч.

Асноўная ж частка закідаў крытыкаў тычыцца няпэўнага фармату шоу, адсутнасці агульнавядомых крытэрыяў для адбору намінантаў і пастаянных намінацый.

Стваральнік першага музычнага інтэрнэт-партала Беларусі “Тузін Гітоў” Сяргей Будкін, які летась выступіў з крытыкай “Рок-каранацыі”, у размове з карэспандэнтам “Тут і цяпер” перасцярог ад заўчасных высноў. “Давайце не будзем забягаць наперад. Сёлетняя “каранацыя” мусіць паказаць, на якім яна свеце і ці ёсць у гэтага праекта будучыня”, — адзначыў музычны крытык.

А месяц назад лідэр “Палаца” Алег Хаменка заявіў аб магчымай альтэрнатыве “Рок-каранацыі” — маштабным рок-фэсце актуальнай музыкі, які плануецца правесці ў фармаце open-air напрыканцы траўня пад Мінскам. Пакуль арганізатары вядуць перамовы з чыноўнікамі і прапануюць пачакаць, калі будуць за-

вершаны ўсе ўзгадненні.

Юры Цыбін пагаджаецца з наўнасю хібаў у фармаце і канцэпцыі, але тлумачыць гэта тым, што выбар музыкаў у нас даволі абмежаваны, а “тых, хто можа рабіць нейкае падабенства шоу, і зусім можна па пальцах пералічыць”. “Музычная індустыя не стаіць на месцы. У апошнія гады ў Беларусі з’явіліся цікавыя каманды, якія, аднак, выходзяць за межы паняцця “рок”. Таму, магчыма, з наступнага года мы зробім “Каранацыю” (ужо без “рока” ў назве) накіталт “Грэмі”, дзе прадстаўлены ўсе больш-менш значныя музычныя стылі. Аднак рашэнне яшчэ не прынята, бо нам таксама вельмі хочацца захаваць брэнд”, — кажа заснавальнік “РК”.

Не выключае ён і таго, што ў ліку ўдзельнікаў “Каранацыі” могуць апынуцца і поп-выканаўцы, пры ўмове, што іхнія дасягненні “будуць значнымі”. “Як бы там ні было і што б ні казалі крытыкі, альтэрнатывы “Рок-каранацыі” пакуль няма. Усе гурты з гонарам уключаюць у свае біяграфіі нашы тытулы, і сёлетня ніхто з іх не адмовіўся ад удзелу ў ёй”, — падводзіць рысу Юры Цыбін.

“Рок-каранацыя” жыве? Пачакайма, прынамсі, да наступнага года.

ЯЗЭП ШЧАБЛОЎСКІ.

АДМАНІФЕСТАВАЛІ

9 сакавіка «Ляпіс Трубяцкой» прэзентаваў у Мінску нашумелы альбом «Маніфест». Як паведамляе «Наша ніва», каля 9 тысяч чалавек прыйшло ў Палац спорту на Нямігу, каб пачуць любімы гурт.

Перш чым трапіць у палац трэба было прастаяць шматметровую чаргу. Амонаўцы старанна трэслі ўсіх, каб ніхто не пранёс нічога забароненага. Такого ажыятажу не было нават падчас прыезду сусветных зорак, такіх як Тар'я Турунен і Sepultura.

Што да самога канцэрта, то ён удаўся без усялякіх «але», незадаволеных у гэты вечар не было. Ужо ад першай песні — «Да нас прыехаў Трубяцкой» — зале быў зададзены адпаведны тон. Тыя, хто быў на танцпляцоўцы, маглі выкручваць ад поту свае кашулі і майкі. Усе адрываліся напоўніцу.

Увесь у татуіроўках Міхалок даваў дыхту, не шкадуючы сваёй глоткі (голас сарваў ужо ў першай частцы выступу) і іншых частак цела. На працягу ўсяго выступу музыкі здзяйснялі неймаверныя акрабавыя трукі.

У перапынках між выступамі Міхалок чытаў «эпічныя чыталкі» Юзіка Кілевіча, а таксама ўласныя маналогі.

Ад апошняга канцэрту «Ляпісаў» засталіся задаволенымі ўсе бакі — і слухачы, і самі музыканты

Напрыклад, пра тое, што нас прымушаюць сябраваць з Венесуэлай. Кожная песня суправаджалася адмысловым відэарадам. Калі пачалі выконваць «Капітал», на сцэне з'явіліся і кадры з вядомага кліпа. Было цікава, ці пакажуць ППРБ. Не, не паказалі. З усіх пяці дыктатараў, што фігуравалі ў кліпе, паказалі

толькі нябожчыка Хусейна. Лукашэнку з Кастра, Чавесам і Ахмадзінежадам усё ж такі выразалі.

Калі загучала першая беларускамоўная песня «Зорачкі», у натоўпе з'явіўся першы бел-чырвона-белы сцяг.

Потым другі. Ніхто так і не спрабаваў іх адабраць. І сцягі пралуналі аж да заканчэння

канцэрта.

«Вярніце нам павагу без крыві і рэвалюцыі», — папрасіў са сцэны Міхалок перад тым, як пачаў спяваць «Залаты гадзіннік у чорнай вароны, Хлопец дурны, як малпа з каронай». І ўся зала ў агульным парыве спявала пра Пагоню, што побач, а таксама паўтарала бясконцую колькасць разоў следам за артыстам Belarus freedom.

Гэтая песня ўпершыню была выканана на Радзіме, насуперак ранейшым заявам, што ў Беларусі яе спяваць не будуць.

Новыя «Ляпісы» заўважаюцца кантрастуюць з былымі апальнымі рок-гуртамі, якія пасля славытага прыходу ў Адміністрацыю прэзідэнта пазбягаюць выконваць на канцэртах свае найбольш палітычныя і правакацыйныя кампазіцыі.

Чаго баяцца, калі за табою — 9-тысячная зала?

«Ляпісы» выканалі амаль усе песні з новага альбома, а таксама частку старых хітоў. На біс гурт заспяваў яшчэ дзве абсалютна новыя тэмы — «Буравеснік» і «Вясёлыя качкі». Цяпер гурт чакае турнэ па іншых гарадах краіны. Напэўна, і там будзе не менш гарача.

ЗМІЦЕР ПАНКАВЕЦ

АРАМНАВУ ПАГРАЖАЕ ТУРМА

Міністэрства ўнутраных спраў Беларусі пакуль афіцыйна не каменціруе ход разбору, што праводзіцца ў дачыненні да алімпійскага чэмпіёна Пекіна Андрэя Арамнава.

Як заявілі БелаПАН у міліцэйскім ведамстве, ніякія падрабязнасці не агучваюцца.

У канцы мінулага тыдня з'явілася інфармацыя, што вядомы беларускі цяжкаатлет двойчы на працягу прыкладна двух з паловай месяцаў (у

снежні 2008 года і лютым 2009-га) затрымліваўся ў Барысаве супрацоўнікамі Дзяржаўтаінспекцыі за кіраванне транспартным сродкам у нецвярозым стане, прычым пасля першага разу ён нібыта ўжо быў аштрафаваны і пазбаўлены вадзі-

цельскіх правоў.

Афіцыйна пракаменціраваць сітуацыю адмовіліся афіцыйныя прадстаўнікі Барысавскага РУУС, унутраных войскаў МУС, дзе А.Арамнаў уваходзіць у склад спартыўнай каманды, упраўлення Дзяржаўтаінспекцыі МУС і ўпраўлення інфармацыі і грамадскіх сувязей Міністэрства ўнутраных спраў.

ВЯЧАСЛАЎ БУДКЕВІЧ.

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ ЧЫТАЦЬ НАШУ ГАЗЕТУ Ў ІНТЭРНЭЦЕ І Ў PDF-ВЕРСІІ,
ЗАХОДЗЬЦЕ НА САЙТ WWW.SVABODABY.NET.**

**КАЛІ ВЫ ХОЧАЦЕ АТРЫМЛІВАЦЬ PDF-ВЕРСІЮ ГАЗЕТЫ,
ПАВЕДАМЦЕ НАМ НА E-MAIL info@svobodaby.net ВАШ ЭЛЕКТРОННЫ АДРАС.**